

Flygfältet i Stigtomta

År 1930-31 avstyckades mark från prästgårdens ägor, för att ett flygfält skulle kunna byggas. Skälen till att sätta igång ett flygfältsbygge var flera.

Arbetslösheten var stor, vid den här tidpunkten. Flera s.k. AK jobb startades runt om i landet av Arbetslöshetskommissionen, som det hette på den tiden. Stigtomta Flygfält blev ett sådant projekt.

Arbetet startade och fullföljdes år 1931. Det var ingen märkvärdig anläggning, bara ett enkelt gräsfält. Vissa maskiner som behövdes inhyrdes på trakten, bl.a. traktor från Harsta. Annars var det väl mest hästredskap som förekom.

En annan anledning till bygget var att det utvecklats ett behov av "nödlandningsfält" för i första hand postflyget. De flygplan som användes var inte utrustade för instrumentflygning, utan var beroende av god marksikt för att hålla kursen. Detta gjorde att de måste söka en landningsplats om exempelvis vädret blev dåligt.

En kedja av flygfält, började byggas från Stockholm och söderut.. Väingsö-Stigtomta osv. Någon regelbunden passagerartrafik förekom inte. Linjen Stockholm-Malmö startade först 1938. 1929 fanns i Sverige endast tre civila flygplatser varav två var sjöflygplatser. Lindarängen i Stockholm och Torslanda i Göteborg. Den enda landbaserade var Bulltofta i Malmö, som kunde ta emot flyg från kontinenten. Men 1936 kunde man efter tre års byggnation inviga Bromma flygplats i Stockholm, och det civila passagerarflyget började ta ordentlig fart. Driftsäkerheten hos flygplanen hade också förbättrats avsevärt så nödlandningsfälten behövdes egentligen inte längre. Eftersom flygplanen också blivit större och behövde längre startsträckor, var de flesta fälten för små.

För att förbättra flygsäkerheten ytterligare, isynnerhet vid nattflygning, sattes i slutet på trettioalet upp flygfyrar utmed linjen. En sådan stod vid Goglunda, en annan i trakten av Lid, och det är väl fortfarande många som kommer ihåg de svängande ljuskäglorna, på natthimlen, från dessa fyrar.